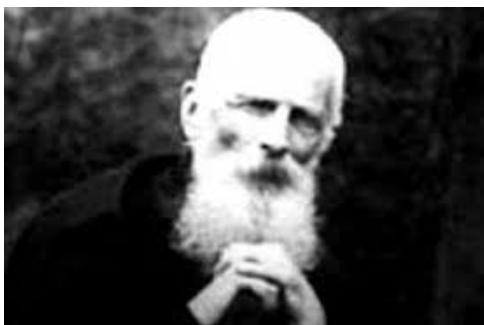

Святослав Радик

Ми всі добре знаємо знаменитий рід Шептицьких, який завдяки своїм представникам прославив наш народ у цілому світі. У ХХ ст. це, насамперед, Андрей Шептицький, який був митрополитом Української Греко-Католицької Церкви, та його рідний брат отець Климентій (світське ім'я Казимир). Якщо про митрополита Андрея знає майже кожен українець, то, на жаль, матеріалів про блаженного отця Климентія є дуже мало. Тепер, коли Церква є свobodною, ми маємо можливість по-новому відкрити для себе постаті славетних її діячів. Доброю нагодою для цього є 2019 р., коли ми в особливий спосіб відзначаємо пам'ять блаженного Климентія Шептицького.

Народився Казимир (в монашестві Климентій) 17 листопада 1869 року в с. Прилбичі Яворівського повіту на Львівщині у родовому маєтку його батьків – графа Яна і графині Софії з Фредрів . Хрещення прийняв у римо-католицькому костелі в Брухналі. Рід Шептицьких, який хоч і був одним з найстаріших українських родів Галичини, у певний момент історії перейняв західний обряд. З родичів Казимира видатним представником східного обряду в середині XVIII століття був дід Андрій-Петро, який обороняв свою Церкву й не соромився називати себе русином (українцем) .

По-особливому важливу роль у житті Казимира відіграла його матір Софія Шептицька, яка була духовно обдарованою людиною. Софія виховувала свого шостого сина в християнському дусі показуючи Казимирові, що головною метою в його житті має бути Небесна Батьківщина, а не земні блага. В молитві вона завжди просила у Господа, щоб Казимир знайшов свою дорогу в житті, і щоб Божий поклик завжди вів його цією дорогою .

Тяга Казимира до освіти проявилась ще в дитинстві. Він, будучи малим, любив сидіти на лекціях, які викладали його братам Олесю і Стасю. На них він був як глядач, але коли

трохи підріс, його мати почала викладати йому релігію. Казимир дуже любив вчитись, тому йому не було важко опанувати матеріал. У 1883 році Казимир почав навчання у Кракові, через що рідко приїжджав додому, але його сім'я натомість старалась сама до нього приїжджати, наприклад, на Різдво Христове .

Після складення матури (підсумкового екзамену) він студіює право в Ягеллонському університеті, який знаходився також у Кракові. 16 липня 1893 року Казимир, склавши останній докторський екзамен, стає доктором права. Через сім років обставини складаються так, що Казимира вибирають до австрійського парламенту. За словами батька, його зустріли добре, через деякий час Казимир серед громади і депутатів здобув великий авторитет, а всі виступи перед людьми були дуже вдалим і успішним .

Перед Казимиром відкрився шлях успішної політичної кар'єри. Однак Бог приготував для нього інший шлях. У 1910 році у нього визріває рішення стати монахом. Через рік Казимир радиться щодо цього питання з католицькими єпископами Більчевським і Пільчаром, які підтримали цей його намір. Митрополит Андрей намагався не впливати на рішення брата і тому порадив йому познайомитися з бенедиктинцями. Пробувши рік у бенедиктинському монастирі у Бойроні (Німеччина), Казимир вирішує піти за прикладом свого брата і повернутись до обряду своїх предків. У 1912 році він розпочинає новіціат в студитському монастирі в Камениці (Боснія) . Через рік він прийняв схиму з монашим іменем Климентій (на честь Папи Римського). Згодом розпочав богословські студії в Інсбруку, а у 1915 році був висвячений на священика .

Роки перед Другою світовою війною супроводжувались великою кількістю праці. Життя в Святоуспенській Унівській лаврі було досить різноманітним. Завдяки ревному служінню о. Климентія лавра стала справжнім духовним осередком християнської віри в часі перед війною. У період між двома війнами отець Климентій став головною постаттю в лаврі, хоча ніколи не хотів вирізнятись серед інших монахів обителі, залишаючись в тіні і чинячи добрі діла таємно, поступаючи на славу Божу .

11 квітня 1945 року Українська Греко-Католицька Церква зазнала репресій: було затримано усіх її єпископів. Климентій після цих сумних подій фактично очолив Церкву. У березні 1946 року т.зв. Львівським псевдособором більшовицький режим насильно прилучив Українську Греко-Католицьку Церкву до складу Російської Православної Церкви . 30 травня 1947 року Климентія Шептицького заарештовує міністерство державної безпеки і висуває йому обвинувачення в антирадянській діяльності та в допомозі ОУН. Отець Климентій сміливо і стримано відкидав усі звинувачення наголошуючи, що не займається політикою .

28 лютого 1948 року відбулося засідання особливої наради МГБ, яке винесло вирок отцю Климентію – 8 років ув'язнення у Володимирській тюрмі. Архимандрит Климентій був уже людиною похилого віку, і стан його здоров'я також був не найкращим. 1 травня 1951 року о 21-й годині тюремні лікарі констатували смерть о. Климентія. Його похоронили між іншими в'язнями тюрми, тому могила, де він спочиває, невідома. 21 червня 2001 р. Іван-Павло II проголосив архимандрита Климентія блаженним мучеником. Таким чином його молитва і далі лунає над українським народом. Тому не забуваймо звертатись до блаженного Климентія у своїх молитвах, щоб через його заступництво Господь зсилав на наш народ щедрі ласки і благословення.

Святослав РАДИК, Климентій Шептицький – політик, який став монахом // СЛОВО №1 (77), березень-травень 2019